

ЗВЕЗДИЦЕ УМЕСТО НАСЛОВА, ДАКЛЕ –

* * *

Требало ми је отприлике три недеље, непуних двадесет дана, дакле тачно четири-сто седамдесет и шест часова да се натерам, кренем и коначно стигнем.

На улазу у *Вавилон* – Клуб љубитеља добровољног враћања књига фондовима библиотека, стадох у каку. Извините, извините, навалила је љубазна куцовласница – псетошетачица. Дешава се, искезих се скоро искрено. Продужих до пулта за пријем нових чланова. Дођох, стадох и причеках да се добарданим са службеним лицем како бих објаснила због чега сам ту. Протокол је неочекивано глатко напредовао. Донекле. Тачније, „некле“ спотицања уследило је након високорезонантног тона који се зачуо након убележавања најличнијих ми података у компјутерску базу. А ви сте Колајна Миракловски, изненада ме почасти службеник сазнањем да је *већ* негде чуо за мене. Знате, ја заиста поштујем Ваш лик и тело, али – прописи су прописи. Молим Вас, пођите са мном у канцеларију.

Зачудио ме је Ваш апликациони мејл, пређосмо одједном на званични висински раскорак и прецизан вокабулар. Претпостављам, одговорих најформалније што умем. Не, не претпостављате! Ви мислите да ме је зачурила Ваша молба да Вас примимо с обзиром на то да не поштујете рокове повратка књига фондовима Библиотеке. Али – варате се! У Вашем случају зачурила ме је чињеница да у основној школи никада нисте прескочили козлић! Невероватно, збиља! Мада, не чудније од тога да не конзумирате карфиол! Колико сам упознат, а верујте да сам одлично обавештен, Ви користите кабловски интернет... А селотејп никада не заврћете на крају, већ увек гребуцкате по котуру кад тражите почетак! Зачудо, у једном се слажемо: и сâм увек олижем поклопац на чаши од јогурта. Мада, немојте мислити да ћемо Вас због тога другачије третирати. Третирати? Али какве везе имају сви ти подаци с мојим чланством у Клубу љубитеља добровољног враћања књига фондовима библиотека? И одакле Вам све те информације о мени? Прочитао сам у Вашој *Књици*. У мојој *књици*? Побогу, ја такву књигу никада нисам написала. Варате се, госпођице Миракловски, ја сам све *већ* прочитао. Господине, подсећам Вас, ја нисам аутор те књиге. Не будите дрски, госпођице Миракловски, разрогачених сиволавих очију опомену ме службено лице, бацајући пред мене кожно укоричен материјал, одокативно од преко две хиљаде страница, с јасно сигнираним насловом: *Све је најисано*. Ево, ово је Ваша *Књиџа*, Ваш *Случај*. Изволите, погледајте, ту све пише. Заведен је сваки фактор који сматрамо одлучујућим у Вашем случају. Да прецизирам, овде је убележен сваки детаљ који Вас одређује неподобним чланом у Клубу љубитеља добровољног враћања књига фондовима библиотека. Дозволите да Вас подсетим... Ево, на пример, *већ* на страници осамдесет и

четири подвличите да код стоматолога одлазите и превентиве ради, а потом, сасвим контрадикторно, настављате о томе да се чешете тек када Вас засврби. Сулудо, морам признати... Ризикујете, баш као и када, само мало, да видим...аха, ево га! На страници сто тридесет осам пишете да кроз тунел возите носећи сунчане наочаре. Непажљив читалац би помислио да сте адреналински зависник, али разуверавате га у поглављу о сновима где се будите смртно уплашени након сна у ком сте закорачили у бездан и падали читаве три секунде. Схватате ли сада због чега је Ваш захтев, у најмању руку, свеједно леву или десну, илузоран? Не, не схватам. Опростите, али не схватам. Не схватате?! А то што управо сада помишљате како би се цела ова *Сивар* могла решити природним путем, натурално, да тако кажем?! Дописаћу то на хиљаду деветсто деведесет осму страницу, таман је остало места за један пасус између Вашег летњег хороскопа и пописа књига на које сте добили попуст прошлог месеца. Знате, најискреније поштујем Вашу оданост Хорацију, али ја сам дијабетичар. Слатко ми је најстроже забрањено. Ви сада зачуђено ћутите, баш као када нисте имали коментар о временској прогнози. Не брините, овде све пише, све је написано у Вашој *Књизи*. Много сте ми олакшали овом Вашом *Књијом*, верујте... (*Кран се њогиже; Zoom out; Fade out*)

* * *

Догађај из Клуба љубитеља добровољног враћања књига фондовима библиотека не ремети странице мог Случаја и нико никада неће моћи да ми за зло узме да је *већ* о томе читао. Шта зна једна књига шта је бестселер...